

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia IV. Gemitus Magdalенаe peccata destentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

ELEGIA IV.

*Gemitus MAGDALENÆ peccata
descentis.*

HEV ego! quos gemitus! suspiriaque hausta,
querelas!

Ah pudet! ah quantis Magdala fœda probris!
O quàm sæpè mei sensi tot damna pudoris!

Damna nec illa tamen cor pupugère meum.
Ardentes quoties sensi ab Phlegethonte sagittas!

Nec tetigit sensus tæda cruenta meos.
At nunc heu! pauor, ira, rogus, serique labores,

Et mors, & si quid sæuius Orcus habet,
Oppressit durâ luctantem in mole doloris,

Mole grauate caput, mole grauate sinum!
Hei mihi! nunc tanti vi ponderis exspirandum;

Ni sit qui vincat dira pericla Deus.
Me vetus antiquis adstrinxit noxa catenis,

Et noua (quæ noxæ est vltio) noxa grauat.
Vnde catenatos trahit ira renexa furores.

Sons quot alit culpas, tot parit illa minas.
Heu! oculis spectri feralis oberrat imago,

Spretaque fulminei Vindicis ara redit.
Scilicet ante scelus timor exfulat omnis, & angor;

Vt scelus admittit, mens rea serò timet.
Nil tremit ante facem Libycæ leo terror arenæ;

Fax vbi dira micat, iam leo certius abit.
Exsultat leuipes securis hinnulus vmbri;

Silua fremat bellis, anxius erro fugit:
Mobile tunc foliû fulmen, leuis aura procella est,

Et lepus in profugam torua fit vrsa feram.

Heu!

Heu! quid agam? querar, an fileam tot inerma
timores,

Quæque grauant nocuum pondera cæca caput?
Sole quot hiberno glomerantur in aëre nimbi,
Tot fudit lacrymas nubila cura meas.

Væ mihi! væ misera! væ queis caput vmbro te-
nebris!

Mille quibus noctes nox ego tota sequor.
Quàm graue, quàm longum, pondusque, agmen-
que catenarum

Implicat orbe pedes, implicat orbe manus
Anguineo, & lentos labor extendendus in annos
Illaqueat duris tædia cruda moris!

Heu! sese sine teste reus, sine Iudice damnat;
Supplicium ipse suum, carcer & ipse suis.

Insuper, ah! incumbit ineluctabile pondus
In caput, & fontem Vindicis arma grauant.

Ferrea an in mediis sistam vadimonia vinculis?
An fugiam armatas in mea busta faces?

An magis arcanis rimabor a syla cauernis?

Præsidium effugio sed tria regna negant.
Nulla latebra mari est: resonis scelus exprobrat
vndis.

Nulla latebra solo: pandit Auerna solum.
Nulla latebra polo: sceleris memor intonat iras,
Conspirantque pares cuncta elementa minas.
Quid sequar, aut fugiam, tot inermis in hosti-
bus hostis,

Cui mare, cui tellus, cui sonat æthra metum?
Quove caput condam tumulo? si lynceus vltor
Ima soli, & radiis persecat astra suis:

Testis vbi Iudex, læsoque in Iudice vindex,
Quæ

Quem latet arcani nulla latebra specus.
 Vos iuga, vos valles, testes, vos æquora testes:
 Sidera vos testor; testis & omnis ager.
 Non est quã fugiã, fallamvẽ tremẽte sub vmbra.
 Ergo redux folio CHRISTE recurro tuo.
 Erravi fateor, pleno scelus eloquar ore,
 Evoluamq̃ue meo monstra reposita sinu.
 Ite genis igitur magnis mea crimina rivis,
 Crimina fluminibus turbida vena meis.
 Ite pij gemitus, & anhela volumina questus,
 Quã dolor alternis dat remeare modis.
 Magdala quãta stat! heu! stat tota perẽne duellũ,
 Vnde tot in clades tela recusa meas.
 Nullius in superas bellant mage lumina sedes,
 Nullius os Diuis prælia plura ferit.
 Heu! quoties redit illius mihi labis imago,
 Mors animo toties ingruit atra meo.
 Sed mors hæc sine morte, necis graue prorogat
 ævum,
 Vnde mihi lenti sæcla doloris eant.
 Quis dabit abrumpam longævi vincula luctus,
 Quæq̃ue trahunt diros ferrea sæcla metus?
 Ritẽ mones Metancea, tuas aduoluar ad aras.
 Hic nouus antiquat pristina damna dolor.

ELEGIA V.

MAGDALENA *gestit adire*
 CHRISTVM.

AVGVSTVM auspiciũ felicibus apprecor
 ausis:
 Iam noua non solitis labere vita viis.

Aureus